

Благослови Богъ чловѣка и рече; растѣте и плодѣте ся, пълните земѣ-тѣ и обладавайте ѿ. И тѣй все що е противно на това бзгословеніе, проклетство е, друго не може да бѣде. Освѣтъ туй трѣба да приложимъ еще и това: чловѣкъ не може да стане на свѣтъ-тъ отъ само-себе си, нито може да живѣе нито своитѣ способности въ совършенство да приведе, трѣба да има отъ кого да ся роди, кой да го отхрани, да го научи и къмъ совършенство да го настави. Праведно е также, да покаже и да стори споредъ силѣ-тѣ си и той другому, тѣзи истѣ-тѣ помощъ и благодѣніе, който е отъ други пріель; защото инакъ той бы былъ и прѣдъ Бога и прѣдъ чловѣцы-тѣ неблагода-ренъ, непотрѣбенъ и нишо чловѣкъ. Отъ това слѣдователно и вы отче и брате самы можете очивѣстно да видите и да познаете, кое е начялно-то намѣреніе и послѣднія-тѣ край, за който е сотворенъ чловѣкъ отъ Бога, и какъ че къмъ истыя-тѣ този край е длѣженъ той, доклѣ бѣде живъ, да управлява. сичкы-тѣ свои пожеланія сирѣчь, колко-то свое-то, толкозь и на ближняго си благополучіе-то и совършенство-то да причинява. Върху това сѣ сичкы-тѣ божественны и гражданскы законы. Сичко що е противно на този край и на тѣзи цѣль, то е безъ-друго противно на здравый разумъ, противно и на Божіѣ-тѣ волиѣ. за това ся и нарича зло, нехвелито.

По редомъ първо е, разумно-то и памятно-то мысляніе; защото който не умѣе да мысли разумно, не ще умѣе нито разумно да ище; не ще знае нито исканіе да распознава, нити по-добро-то отъ по-лошо-то да прѣдпочита и да прѣдизбира. Не е обаче по-долно и разумно-то хотѣніе: на споредъ редъ-тѣ ако и да е то второ, по цѣна-та обаче и по достоинство-то първо е; защото, коя полза да мыслимъ разумно, пакъ да непостѣпваме разумно? умно да говоримъ пакъ безумны работы да вършимъ! колко хора виждамы на свѣтъ-тъ, който, ако да гледашь по прикаскы-тѣ имъ, ще гы речешъ че сѣ праведни Аристидовци и добродѣтелны Сократовцы, но когато ся повгльдашь до подъ кожѣ-тѣ имъ, кръстишь ся и ся чюдишь, що има подъ неѣ! Често ся случя да виждамы на свѣтъ-тъ да бѣва и това, нѣкой си